MAYIS/İLK SAYI

DİRİLİŞ BÜLTENİ

MACERADAN TARİHE
HER ALANDA

ÖĞRENCİLERİN ÖZGÜN
FİKİRLERİNDEN

DYATLOV

LEICESTER

DUA

Es selamünaleyküm

23 Mayıs 2015, İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde diriliş hareketini başlattığımız tarih. 10 kişilik yönetim kurulumuz zar zor bu tarihte bir araya gelmişti. Zar zor diyorum çünkü o zamanlar bu 10 kişiyi bulmak hiç kolay olmadı. Bu davaya gönül vermiş, bu hareketin neferi olacak ve karşılığında Allah rızası dışında hiçbir şey beklemeyecek kişileri bulmak, bir araya getirmek hiç kolay olmadı.

Başlaması kolay olmadığı gibi devam etmesi de bir o kadar zorlu oldu. Düşüncelerimizden dolayı karşımızda duranlar, bizim gibi düşünmesine rağmen gelecek tepkilerden çekinip destek vermeyenler, kısacası başkanlık ettiğim bu gruba büyük sıkıntılar ve ulaşılması zor hayallerden dışında başka bir şey verememiştim.

Ancak hiçbir zaman hüzünlenmedik, ümitsizliğe kapılmadık, asla karamsar olmadık. Çalışmaktan vazgeçmedik. Çaresiz kaldığımız zamanlarda ellerimizi göğe açıp dualarla yol arkadaşlığı yaptık. Bizim seferle mükellef olduğumuzu zaferin ise Allah'tan geleceğini asla unutmadık.

Çok şükür biz vazgeçmedikçe Allah'ta bizlere yardım etti. Diriliş Kulübünü kurduk, davaya gönül vermiş tüm kardeşlerimizi bu çatı altında topladık. Çalışmalarımızda tek amacımız bu dava için, diriliş hareketi için fayda sağlayacak projelerde bulunmak oldu.

Sohbet halkaları kurduk. İslam'ı, Kuran'ı anladık, anlattık. Yardıma muhtaç kardeşlerimize elimizden geldiği kadar imkânlar sağladık. Tarihimizi anlattık. Geçmişiyle övünen ecdadıyla gurur duyan bir gençlik yetişsin istedik. Başta Cumhurbaşkanımız olmak üzere birçok önemli isimle görüşmeler ayarladık. Tecrübelerinden faydalandık, nasihatler aldık.

Yakın tarihimize damga vuran önemli olaylara yönelik araştırmalar, kişisel gelişimimiz için geziler, dersler gibi yazılara sığmayacak kadar çok çalışmalarda bulunduk. O zor günlerimizden artık kendi dergimizi çıkartacak günlere geldik. Rabbime hamd ediyorum. Rabbime bize bu günleri, bu heyecanı, bu coşkuyu yaşattığı için hamd ediyorum. Bize böyle bir muhabbet nasip ettiği için, böyle güzel insanlarla böyle hayırlı işler yapmayı, beraber yol yürümeyi mukadder kıldığı için Rabbime sonsuz hamd ediyorum. Dergimiz hayırlı ve daim olsun inşallah.

Kadir ONAT

TEK DÜŞMAN GÖRÜNMEZ ORDULAR

Tarih tekerrürden ibarettir derler. Peki tarihin tekerrürü geçmişle günümüz arasındaki bir kader birliği midir yoksa atalarımızdan sürekli bize iletilmiş olan bir mesaj mı, yoksa her ikisi de mi. Sosyal yaşam toplum ilişkilerinden meydana geliyor ve insanların birbirleriyle etkileşimi sonucu şekilleniyor ise belki günümüzde yaşadığımız hayatı eski yaşamlarda da bulabilir, verdiğimiz mücadelelere tanık olabilir en önemlisi çözüm yolu aradığımız problemleri daha önce denenmiş tarzın dışında yorumlayıp tarihin tekerrürünü atalarımızın bize ilettiği bir mesaj olarak görüp kader birliğimizi adeta bize bırakılan mirasın basamakları şeklinde kullanabiliriz. Acaba bunu nasıl gerçekleştirebiliriz. Olmuş olan ve olacak olan sorunların çözümünü tarihte nasıl bulabiliriz. Bunun için en başa dönüp serüvenin nereden başladığını nelerin yaşandığını ve nasıl sonuçlandığını açıkçası kaynağından günümüze kadar hızlı bir bakışla görebiliriz.

Bilinen ilk büyük Türk devleti Büyük Hun İmparatorluğudur. Kesin olmayan belgeler ve bir çok destanda daha eski devletlerden bahsedilse de Teoman birçok Türk kavmini sancağı altında toplayarak M.Ö. 220 yılında devletini kurmuştur. Kısa zamanda sınırları genişlemiş özellikle Çine yönelik yaptığı ardı arkası kesilmeyen başarılı seferlerin dolayı Çin bugün dahi varlığını koruyan binlerce kilometre uzunluğunda Çin Seddini yapmak zorunda kalmıştır. Teoman'dan sonra hükümdar olan Mete Han zamanında da devlet güçlenmeye devam etmiş daha sistematik düzene geçilmiş, Türk tarihindeki ilk düzenli ordu kurulmuştur. Bu nedenle bugün dahi Türk Kara Kuvvetleri'nin kuruluş yılı armasında Mete Han'ın hükümdar olduğu M.Ö. 209 yılı olarak belirtilmektedir. Bu başarılarla beraber Mete Han'ın Çin'e düzenlediği durdurulamaz seferleri sonucu Çin vergiye bağlanmış ve imparator oldukça zor durumdaydı. Peki bu kadar güçlü bir devlet nasıl olurda zamanla Çin egemenliğine girmişti. Mete'nin oğlu Kiok'tan sonra tahta Kün Tanhu geçmiş ve bir Çin prensesi ile evlenmiştir bunun sonucunda Çin sarayına bir Hun İmparatoru damat olmuş Çin'in devlet yönetiminde etkisi artmış, vergi vermeyi reddedip Hun Devleti zor durumda bırakılmıştır. Kün Tanhu'nun oğlu Hohanyeh döneminde ise artık Çinlilerden yardım istenmiş hatta himaye talep edilmiştir. Bunun sonucu Hohanyeh'in yönetimini tanımayan kardeşi Çiçi taraftarlarıyla beraber kuzeye çekilmiş ve Büyük Hun Devleti ikiye bölünmüş, Çin'i adeta nefes aldırmaz halde baskı altında tutan devlet kendi içinde parçalanarak zamanla Çin egemenliğine girmiştir. Çin'den yardım isteyen Hohanyeh'in ya da buna karşı çıkan kardeşi Çiçi'nin devletin nasıl yönetilmesi konusundaki haklı yada haksız tercihlerinden ziyade dikkat çekici unsur savaş yada istila ile yenilmeyen bir devletin kendi iç meseleleri sonucunda yıkılmasıdır.

Biraz hızlanmak gerekirse Orta Asya'dan sonra kendilerine yeni yurt arayan Hunlar batıya yönelmeye başlamış Avrupa'da yeni bir devlet kurmuş hatta bugünkü Avrupa siyasal düzenini belirleyen kavimler göçüne sebep olmuştur. Kısa zamanda sınırları Avrupa içlerinden İtalya'ya uzanan güçlü bir devlet haline gelen Avrupa Hun İmparatorluğu özellikle Atilla zamanında Papa'ya aman diletmiş ve karşısına ordu çıkarılamayan bir devlet haline gelmiştir. Atilla'nın ölümünden sonra devlet taht kavgalarıyla yıpranmış ayaklanmalar baş göstermiş ve devlet Hunların bir kısmının Orta Asya'ya geri dönmesi bir kısmının da Avarlara katılması suretiyle son bulmuştur. Yine orduların yıkamadığı devlet kendi içinde yıkılmıştır. Avrupa Hun İmparatorluğu'nun son bulmasıyla Orta Asya'ya dönen Türkler yeniden birleşip Göktürk Devletini kurmuşlardır. Devlet kısa zamanda büyümüş, ipek yolunu kontrol altına almış ve devletin geniş sınırları batı ve doğu olarak yönetiliyorken zaman içinde Çin kışkırtmalarıyla doğu yönetimi batıya isyan etmiş ve devlet yine Çin egemenliğine girmiştir. Çin egemenliğine giren Türkler esaret altında kalamayarak kurtuluşun birliktelikle olacağı gerekçesiyle yeniden birleşmiş ve 2. Göktürk Devletini diğer adıyla Kutluk Devletini kurmuşlardır fakat bu devletinde kaderi diğerlerinden farklı olmamıştır.

Belki buraya kadar incelenen devletlerin benzer sebeplerle yıkılıp benzer sebeplerle yeniden kuruluşuna tanıklık etmemiz karşı devletlerin bir politikası gereği yani güçlü ordulara karşı kışkırtma ve yıldırma politikalarıyla içten bölme şeklinde düşünülebilir. Ancak özellikle Türklerin İslamiyet'i kabul etmesinden sonra kurulan devrinin en güçlü devletlerinden sayılabilecek Harzemşahlar için aynı düşünceyi taşımak güç olabilir. Harzemşahlar Devleti özellikle Sultan Alaaddin Muhammed döneminden siyasi bütünlüğünü sağlamış sınırları İran, Semerkand, Buhara ve Gazne'yi kapsayacak şekilde genişlemiş adeta altın çağını yaşıyorken, Sultan da kendinden çok emin topraklarını genişletmek üzere yeni seferler planlamakta ve hazırlıklar yapmaktaydı. Aynı zamanda doğuda Cengiz Han Moğol siyasi birliğini sağlamış, Çin'i fethetmiş ve batıya sefer yapma planlarına başlamıştı. ilk Moğol öncü birlikleri Harzemşahlar sınırlarında görülmeye başlandığı sırada Sultan bu tehdidi önceleri ciddiye almamış ve Moğollar üzerine düşmanını küçümseyerek gönderdiği birlikler mağlup olurken ordu yıpranmaya başlamıştı ancak hiç bir şey içinde geç sayılmazdı. Lakin Cengiz Han'ın muhasara altına aldığı şehirlerde bölünmeler baş gösterene kadar. Cengiz Han savaş meydanlarında olduğu kadar siyasetiyle de başarı kazanan bir yapıya sahipti. Cengiz Han Buhara'yı muhasara altına aldığında daha önce ardında bıraktığı taş üstünde taş kalmamış direnmiş şehirler ve kendisinin İslam ile hiçbir ilgisi olmadığı gibi İslam'ın baş düşmanı olmasına rağmen otağından hiç ayırmadığı dönemin meşhur İslam âlimlerinin varlığı, özellikle şehirdeki önemli bir kesimde şehri anlaşarak teslim edelim, karşı koymanın bir faydası yok görüşüne sevk etmişti. Buna karşılık şehirde sonuna kadar mücadele etmeyi, gözü dönmüş bir deli ile anlaşma yapılamayacağını ileri sürenlere karşın sonuçta ittifak edilecek ortak bir karar alınamamış, nihayet şehrin çoğunluğu Cengiz'in yanındaki İslam âlimlerinin kendisini yumuşatacağı inancıyla şehrin kapılarını açmış ve hazin sonla karşı karşıya kalmışlardır. Şehirde az sayıda kalan direnenler de haliyle başarılı olamamıştır. Buhara'dan sonra Semerkand'ta benzer bir sona kurban girmiş yakıp yıkılan iki büyük şehirden sonra, Sultan Alaaddin Muhammed'in ardından tahta çıkan Sultan Celaleddin'in tekrar toparlanma çabalarına ve Cengiz Han'a tarihinde ilk büyük mağlubiyetini tattırmasına rağmen Harzemşahlar dağılma dönemine girmiştir. Belki yine burada teslim olup anlaşma ya da mücadele etme fikrini savunan iki kesimde ülkenin menfaatini bu yolda görüyor ve kurtuluşu arıyordu ama daha önemlisi birlik ve beraberlik bozulmuş, güç bölünmüş ve yıkım kaçınılmaz olmuştu.

Biraz daha günümüze yaklaşırsak nihayet Osmanlı Devletinde devletlerin içten nasıl yıkıldığı ve parçalandığı hikayesini belki de en çarpıcı şekilde görebiliriz. Osmanlı Devleti küçük bir beylikten üç kıtada hüküm süren bir cihan devleti haline gelmiş. Avrupa'dan atılamayacağını herkese kabul ettirmiş, bir çağı kapatıp yeni bir çağ açmış, ekonomik, askeri ve siyasi açıdan dünyadaki en güçlü devlet haline gelmiştir. Lakin nasıl olurda başkent İstanbul Avrupa, Asya ve Afrika topraklarının tam ortasında olan bir konumdayken, Avrupa ve Afrika'dan tamamen silinen devletin adeta elde kalan birkaç Rumeli toprağından biri haline gelmiştir.

Büyük devletlerinde elbette yaşadığı sorunlar olmuş kimisi çözülmüş kimisi uzun yıllar çözümsüz kalmıştır. Ancak bunların hiç biri yönetim tecrübesi kazanmış, sistemli adeta bir gelenek halini almış bir devletin yıkılması için bir sebep değildir. Türlü taht kavgaları, isyanlar entrikalar, savaşlar atlatılmış ve artık hasta adam diye tabir edilen devletin başına Sultan 2. Abdülhamid Han geçtiğinde devlet her ne kadar eskisi kadar olmasa da Anadolu, Rumeli ve Afrika topraklarını korumakla kalmayıp cennetmekân sultanın hükümdarlığı döneminde bir karış toprak dahi kaybedilmemiştir. Bu şartlar altında devlet ancak bir şekilde yıkılabilirdi. Dış müdahalelerle zayıflatılsa da yıkılmayan devletin içten yıkılması. Devletin o günlerinde öncelikle halk hazırlandı Dersaadet'te isyanlar ve halk ayaklanmaları başlatılmış tebaa sultana karşı kışkırtılmış adeta bıkkınlık havası oluşturulmuştu halbuki Sultan 2. Abdülhamid Han bir çok yenilik ve hizmete imza atmış toprak bütünlüğünü korumakla beraber refahıda arttırmaya çalışmıştı.

Ancak gerçeğin aksine yapay kurgularla devlet içinde ayrılık çıkartılmak istendi. Sultanı tahttan indirmeye karar veren kadronun ve destekçilerinin içinde hepsi olmasa da en azından bir kısmında devletin menfaati için çarenin bu olduğu yeni bir padişahla beraber her şeyin daha iyi olacağını düşünenler elbette olmuştur.

Ancak yaşananlar öyle olmadı, fırsat beklercesine balkan savaşları başladı, Trablusgarp ile son Afrika toprağı da kaybedildi ve devletin sonunun başlangıcı hazırlandı. Yine devlet içeriden yıkıldı.

Bugün 17. Devletimizde yaşıyoruz. İç meselelerimizle mücadele ediyoruz. Toplumumuzda siyasal sorunların çözümü için yine en doğru yolun kendi sistemleri olacağını mevcut yönetimin aksini savunduğunu, böyle giderse devletimizin zararlı çıkacağını bu yüzden adeta vurdumduymazlık içine giren kesimler görüyoruz. Ancak yine unutuyoruz biz bir ve beraber olmazsak devletimizin yanında durmaz siyasi bütünlüğümüzü korumazsak bir kez daha parça parça yok oluruz.

Tarihin tekerrürünü kader birliğimizden ziyade bize atalarımızdan kalan bir yadigâr olarak okuduğumuz takdirde bizi içten yıkamayan dıştan da yıkamaz başka bir değişle biz kendi kendimize zarar vermezsek kimse bize zarar veremez. Demokratik tartışmalarımızı sonuna kadar yaparak demokrasinin ve insan haklarının gelişimi için her türlü katkıyı sunmalıyız. Ancak siyasi bütünlüğümüzü tehlikeye atacak ayrımlara asla izin vermemeli, gücümüzü bölmemeliyiz. Yüzyıllarca elimizde bulunan artık Müslümanlar buradan çıkartılamaz denilen Rumeli nasıl bugün elimizde değilse tarihi mirasımızı doğru okuyarak varoluş mücadelemizdeki en büyük zaafımıza çözüm bulmuş oluruz. Bütün bunların ışığında tek vatan, tek devlet, tek bayrak, tek millet söyleminin ne kadar haklı bir ilke olduğunu bir kez daha görmüş ve yaşanılan tecrübelerle tasdik etmiş oluyoruz.

Ahmet Malik CANSUNAR

Tuna Nehri akmam diyor,
Etrâfımı yıkmam diyor,
Şânı büyük Osman Paşa,
Plevne'den çıkmam diyor.

Karadeniz akmam dedi.
Ben Tuna'ya bakmam dedi.
Yüz bin Moskof gelmiş olsa,
Osman Paşa korkmam dedi.

Kılıcını vurdu taşa,
Taş yarıldı baştan başa,
Şânı büyük Osman Paşa,
Askerinle binler yaşa.

Düşman Tuna'yı atladı,
Karakolları yokladı.
Osman Paşanın emrinde,
Beş bin top birden patladı.

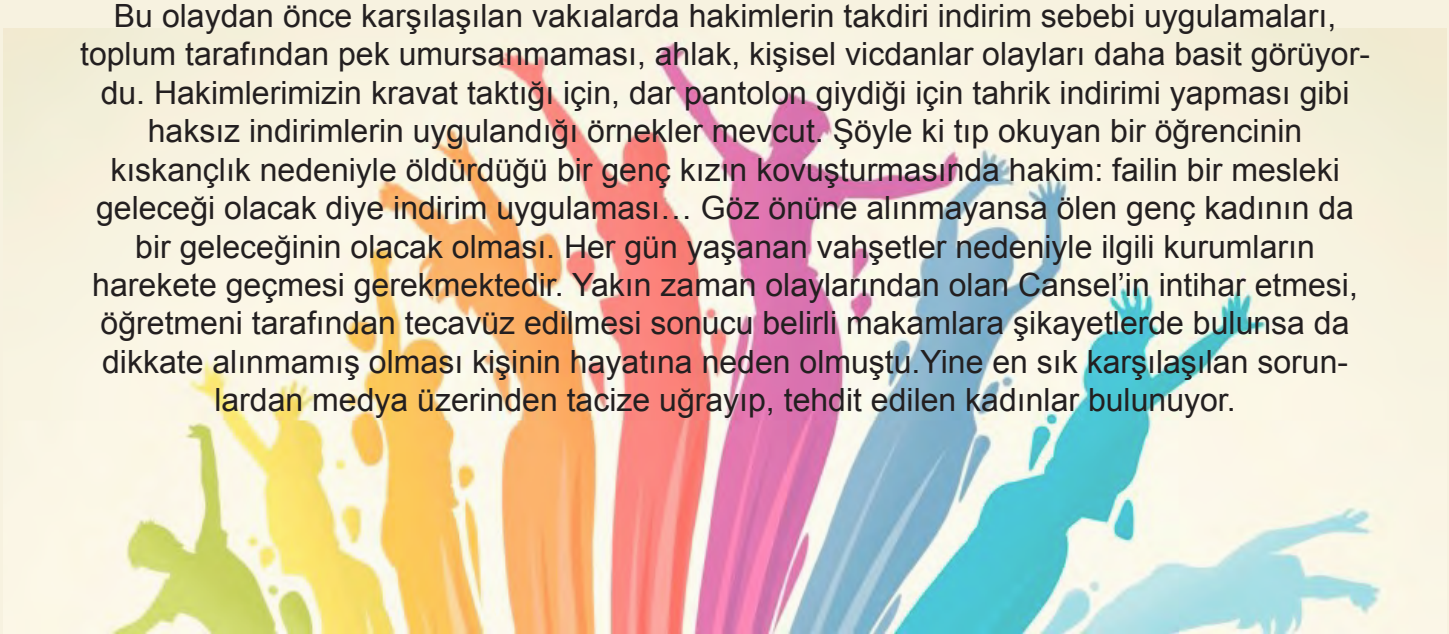
KADINA ŞİDDET

Günümüzün en büyük sorunlarından olan; kadına yönelik erkek şiddetidir. Yabancı ülkelerde ve ülkemizde her gün çokça duyulan, okunulan bu sorunların kökeni ise kendini tarih sahnesinde çok kez göstermiştir. Kadın şiddetine yönelik kültürel, ekonomik, yasal, politik faktörlerin etkisi bulunmaktadır. Toplumların kültürlerinden gelen bir takım örf ve adetleri, yakın tarihlere kadar birçok kanunlarda ve uygulamalarda kadınların ikinci sınıf statüsünde görülmesi ya da kamu alanında kadın kontenjanının azlığı gibi birçok faktörün etkisi var. Sadece bunların etkisi diyemeyiz, kişilerin eğitimi, kültür seviyesi bulunmasına rağmen yine eşine, kadına yönelik şiddet, taciz olayları da var.

Kadınların ikinci plana atılması toplumlarda tarımsal üretime geçilmesine dayanmaktadır. Kadınların gebeliği vs söz konusu olması; kadın ne kadar doğurursa toplum o kadar güçlenir mantığından kaynaklanıyordu. Toplayıcılık yapıldığı zamanlarda ise anaerkillik ön plandaydı. Kadınların gebeliğinin vs toplayıcılık döneminde sorun olmadığı ve tarımsal dönemde ki gibi arka planda kadın atılmamaktaydı. O dönemde daha eşitlikçi bir hayatın olduğu görülmekteydi. İslam dini de kadına önem vermektedir.

1500lü yıllara gelindiğindeyse Amerika da kullanılan İngiliz ortak kanunlarında bulunan, bazı durumlarda erkeklerin eşlerini dövmelerine izin veriliyordu ve bu birçok ülkede de görülüyordu. Savaş sonrası askerlerin istismarına uğrayan veya öldürülen kadınların ve çocukların sayısı yüzbinleri geçmekteydi. 1871 yılında Alabama, erkeklerin yasal eşlerini dövme hakkını iptal eden ilk devlet olarak tarihe geçti. 25 Kasım 1960 Dominik Cumhuriyeti'nde, Trojillo Diktatörlüğüne karşı direniş sergileyen Mirabel Kardeşlerin cezaevinde bulunan eşlerini ziyaret ettikten sonra tecavüz edilerek öldürülmelerinin tarihidir. 25 Kasım, bu olaydan dolayı BM'nin 1999'daki kararı ile "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma Günü" ilan edilmiştir. 80'li yıllardan sonra ise kanunlarda kadın haklarına yönelik gelişmeler düzenlenmiş, önemsenmeye başlanmıştır. Yakın tarihte ise düzenlenen İstanbul Sözleşmesi bulunmaktadır. 2011 yılında ilk imzayı atan ülke Türkiye'dir ve yine 2011 yılında TBMM'de onaylanmıştır. Ancak bu sözleşmeyi imzalayıp onay veren ülke sayısı 4 tanedir. Uluslararası devletlerde bu konuda gerekli önlemleri almamakta ve buna ilişkin düzenlemeleri desteklememektedir. Dünya çapındaki önemli sorunlara, insan hakkı ihlallerinin önüne bu konuda geçilmelidir, sessiz kalınmamalıdır.

Ülkemizde de şiddete, tacize hemen her gün kadınlar maruz kalmaktadır. Eş, eski sevgili cinayetleri, saldırılar, tecavüzler… Bu olaylara parkta, sokakta, aile içinde maruz kalıyorlar. Dile getirilmeyen erkek şiddetine maruz kalan, öldürülen birçok kadın bulunuyor. Aile içi şiddette ailenin özel alanına karışılmak istenmemesi söz konusuydu ancak bu düşünce aşılıp kişi ön plana alındı. En çok seslendirilen olay ise Özge Can oldu. Vahşice yapılan bu saldırı ve gencecik insanların hayatlarına bu müdahale katlanılmaz haller almaya başladı. Bu olaydan önce karşılaşılan vakıalarda hakimlerin takdiri indirim sebebi uygulamaları, toplum tarafından pek umursanmaması, ahlak, kişisel vicdanlar olayları daha basit görüyordu. Hakimlerimizin kravat taktığı için, dar pantolon giydiği için tahrik indirimi yapması gibi haksız indirimlerin uygulandığı örnekler mevcut. Şöyle ki tıp okuyan bir öğrencinin kıskançlık nedeniyle öldürdüğü bir genç kızın kovuşturmasında hakim: failin bir mesleki geleceği olacak diye indirim uygulaması… Göz önüne alınmayansa ölen genç kadının da bir geleceğinin olacak olması. Her gün yaşanan vahşetler nedeniyle ilgili kurumların harekete geçmesi gerekmektedir. Yakın zaman olaylarından olan Cansel'in intihar etmesi, öğretmeni tarafından tecavüz edilmesi sonucu belirli makamlara şikayetlerde bulunsa da dikkate alınmamış olması kişinin hayatına neden olmuştu.Yine en sık karşılaşılan sorunlardan medya üzerinden tacize uğrayıp, tehdit edilen kadınlar bulunuyor.

Ancak bu kişilerin sesini duyurmak amacıyla kadın cinayetleriyle ilgilenen platformlar bu konularda yardımcı olabiliyor, davalarını takip ederek seslerini duyurmalarına yardımcı oluyor. Hayatın içinde, işbirliğinde, aile ortamında kadın ve erkek cinsiyet farkı bulunması nedeniyle cinsiyet ayrımcılığına vurgular yapılarak konumlandırılmaması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü bu şekilde cinsiyetleştirmekte toplumda belirli algılara neden olabilir.

Kadına yönelik yapılan tecavüz, saldırılar, ölüm tehditleri her yerde her şekilde karşımızda. Özgecan'ın ölümünden sonra yeniden gündeme gelen bir yasa teklifi bulunuyor. Daha sonra Özge Can yasası olarak gündeme gelen teklif kadın katiline iyi hal ve haksız tahrik indirimlerine yer verilmemesi için hazırlanan bir metin. İyi hal ve haksız tahrik indirimleri nedeniyle cezalarda önemli miktarda yapılan indirimlerden dolayı kişiler üzerinde cezaların caydırıcılık özelliği bertaraf edilmiş oluyor. Adete kişileri şiddete teşvik eder gibi, sanki sıradan olaylar gibi karşılanmasına neden oluyor. Bir diğer olay erkek eşin kadın eşi kaynar su ile haşlaması sonucunda hakim erkek eşe ceza vermedi. Her gün bu olayların azalacağı ümidi varken arttığını görmek üzücü. Günden güne saldırıların, istismarların boyutu değişmekte ve ağırlaşmakta.

★ 26 Nisan 1995 Türkiye'nin ilk kadın kaymakamları Elif Arslan ile Özlem Bozkurt görevlerine başladılar. ★

En iyi insan,kadın ve kızlarına karşı en iyi davranandır.
HZ. MUHAMMED [S.A.V]

DUA

Dua kelimesi için sözlüğü açıp baktığımızda çağrı, seslenme, yakarış, istemek gibi anlamlarla karşılaşacağız. Dua, kulun aczini itiraf ederek Allah'a halini arz etmesidir. Duada, Allah'a tam bir itimat ile yönelen kulun Rabb'e duyduğu derin saygısını temaşa edebiliriz.

Arapça'da nida kelimesi, uzaktakine seslenmek manasında kullanılırken, dua kelimesi yakındakine seslenmek manasında kullanılmıştır. Allah'a yönelip O'ndan gerçekleşmesini arzuladıklarımızı talep etme manasında nida kavramının değil de dua kavramının kullanılmasında bizlere bir işaret vardır. Rabb'imiz bize Kaf Suresi 16.ayette bize bizden daha yakın olduğunu bildiriyor. Her an ellerimizi kaldırıp dua edip ulaşabileceğimiz, iletişim kurabileceğimiz bir Rabb'imiz var. Biz O'na tevecciih ederek ya Rabbi dediğimizde, bize ya kulum diyerek cevap veren merhametli bir Yaratıcımız var, çok şükür. Dua nimetinin farkında olalım inşaAllah.

Rabb'imize tüm samimiyetimizle içimizdekileri anlatsak, O'ndan yardım talep etsek huzura kavuşmak için bir yol açacağız. Allah kimsenin bilmediği, kimseye anlatmadığımız en derinden gelen hislerimizi, her halimizi elbette biliyor. Çünkü bize en yakın O. Lakin O biliyor diye Rabb'im sen konuyu biliyorsun amin demek biraz tembel işi değil mi sizce de? Neden Rabb'imize anlatmıyoruz derdimizi, neden O'ndan açıkça istemiyoruz dermanımızı, neden itiraf etmiyoruz aczimizi, fakrimizi, neden dua etmekten çekiniyoruz da işin kolayına kaçıp "Sen konuyu biliyorsun" diyoruz? Halbuki psikologlara gelince ayağına gidip derdimizi ayrıntısıyla anlatıyoruz ya da yakın bir dostumuza saatlerce halimizden şikayet edip yakınabiliyoruz. Rabb'imize dua ederken niye kısacık cümleler kuruyoruz? Uzun uzun Rabb'imize dua ederek sonsuz kudretiyle her şeye gücü yeten Rabb'imizden istemekten, talep etmekten neden geri duruyoruz? Bize en çok yardım edebilecek olan O değil mi? Uzunca her isteğimizi, her halimizi anlatıp dua ettiğimiz zaman sanki Rabb'imizle terapi yapmışçasına huzura ermiş hissetmenin zevkine varalım inşaAllah. Dua eden birinin inşirah bulmasını Bediüzzaman şu şekilde açıklamıştır:

Duanın en güzel, en lâtîf, en leziz, en hazır meyvesi, neticesi şudur ki: Dua eden adam bilir ki, birisi var ki onun sesini dinler, derdine derman yetiştirir, ona merhamet eder. Onun kudret eli herşeye yetişir. Bu büyük dünya hanında o yalnız değil; bir Kerîm Zât var, ona bakar, ünsiyet verir. Hem onun hadsiz ihtiyâcâtını yerine getirebilir ve onun hadsiz düşmanlarını def edebilir bir Zâtın huzurunda kendini tasavvur ederek bir ferah, bir inşirah duyup, dünya kadar ağır bir yükü üzerinden atıp "El-hamdulillahi Rabbil alemin" der.

Rabb'imiz, Furkan Suresi'nde "Eğer duanız olmasa ne ehemmiyetiniz var?" buyuruyor. Duanın mühim bir ibadet olduğunun bilincinde olarak özenle dua etmeliyiz. Euzu ve besmele çekerek duamıza güzel bir başlangıç yapabiliriz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Biriniz dua ettiği zaman, Allah'a hamd ve övgü ile başlasın, sonra Peygambere salât etsin, sonra dilediği duayı yapsın." buyurmuşlardır. Duamıza başlarken, tevbe-i istiğfar ederek günahlarımızdan pişmanlık duyup arınmak için, Rabb'imizin bizi affeylemesi için fırsat bulmuş oluruz. Duamıza nasıl başlamamız gerektiğini besmele-hamdele-salvele-tevbe şeklinde formüle edebiliriz.

Rabb'imiz, A'raf Suresi'nde "En güzel isimler Allâh'ındır. O hâlde O'na o güzel isimler ile dua edin." buyurarak esma-i hüsna ile dua etmemizi emretmiştir. Biz de en güzel isimler olan O'nun isimlerini öğrenerek dua etmeliyiz.

Allah, Semî'dir, en küçük fısıltıya kadar her sesi duyandır. Dualarımızı işitendir. Allah'ın duaları duyduğuna inandığımız gibi, dualarımızı kabul edebileceğine de inancımızın tam olması gerekir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.); "Kabul edileceğine kesin bir şekilde inanarak Allah'a dua edin" (Tirmizi) buyurmuştur. Çünkü

ve "Biriniz, 'Allah'ım! Dilersen beni bağışla', 'Allah'ım! Dilersen bana merhamet et' diye dua etmesin. Isteğini kesin olarak istesin. Çünkü O'na engel olacak hiç kimse yoktur." (Ebu Davud) buyurmuştur.

Andolsun, Allah, mü'minlere kendi içlerinden; onlara ayetlerini okuyan, onları arıtıp tertemiz yapan, onlara kitab ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

ALİ İMRAN 164

Ayşenur YENİDİNÇ

URAL'DA SONSUZLUĞA AÇILAN GEÇİT

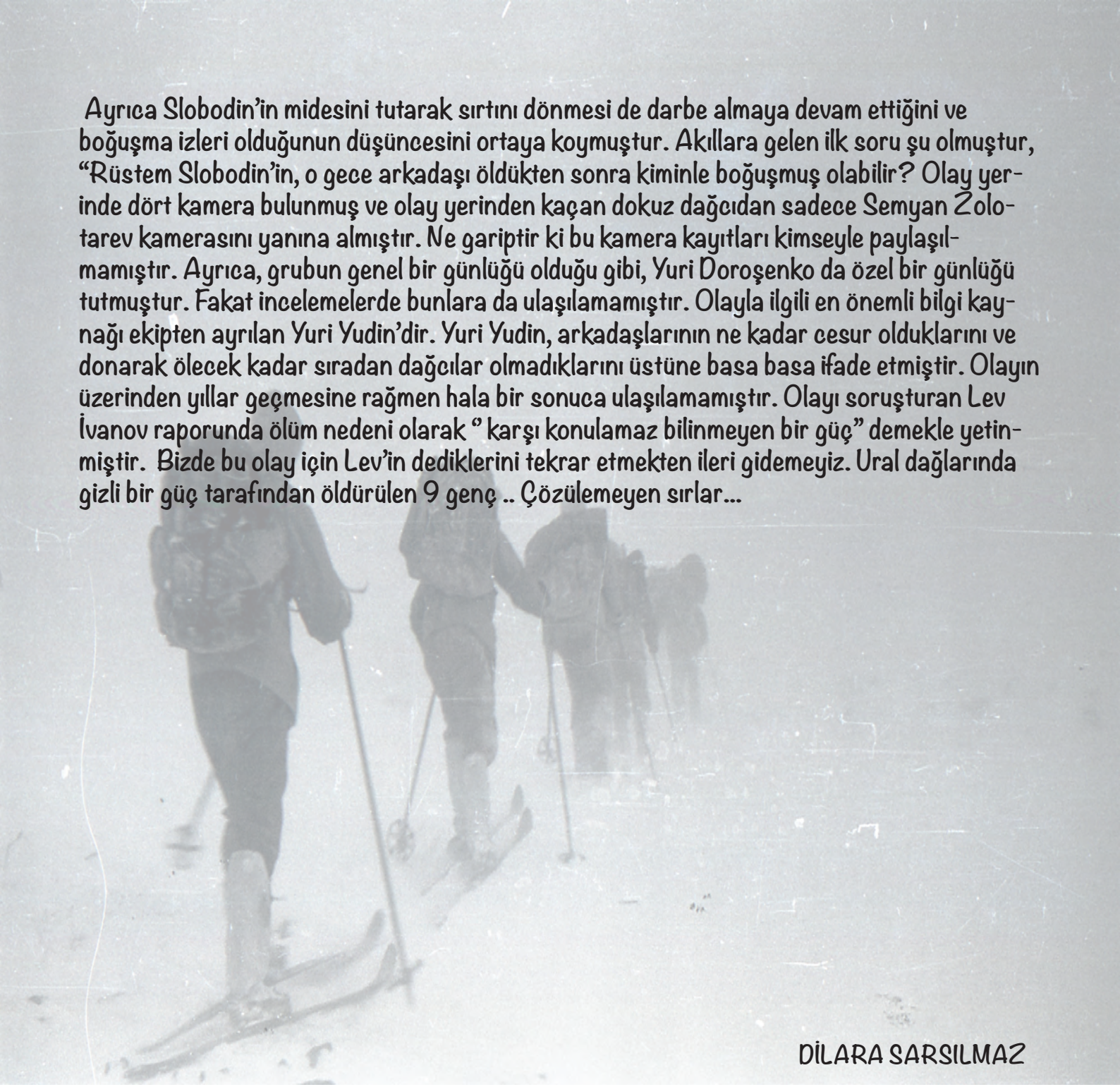
Rüzgar,kayalar,kar ve sakince uyuyan yüzler.Belki de bu sonsuza dek sürecek bir rüyaydı,hiç yaşanmadı. Üzerinden 55 yıl geçmesine rağmen, 2 Şubat 1959 gecesi, Ural Dağları'nda yaşanan vahşet, gizemini hala koruyor, korumaya da devam edecek gibi görünüyor. 9 genç dağcının korkunç bir şekilde ölümüne sebep olan büyük trajediye; kimilerine göre uzaylılar, kimilerine göreyse gizli bir Sovyet silahı sebep olmuştu. Her iki şekilde de, ortada aydınlatılmayı bekleyen bir gizem var! O da, bu 9 genç dağcının nasıl öldürüldüğüdür. . 20. yy en ürpertici gizemi. Bu olay o zamanlarda gizeminden dolayı herkesi ayağı kaldırmıştı. "Dyatlov" geçidinde o gece yaşananlar hakkında çok şey konuşuldu. Ve ortaya onlarca iddia saçıldı. Bu iddialardan bazılarının, kasıtlı bir biçimde, bilgi kirliliği yaratmak amacıyla ortaya atıldığı artık biliniyor. 50 yılı aşkın süredir, olayın gizemini çözmeye çalışan araştırmacıların büyük bir bölümü, bugün artık olayın içinde dünya dışı varlıkların parmağı olabileceğini, yüksek sesle dile getirmeye başladılar. Bu hikaye dostluğun cesaretin yaşam uğrunda asimetrik mücadelenin ve korkunç bir sırrın hikayesidir. Onlarca yıl boyunca çözülemeyecek olan bir sır.

Ural Politeknik Enstitüsü'nden 10 öğrenci, 28 Ocak 1959 günü, iki hafta sürecek bir gezi için Ural dağlarına doğru yolculuğa çıkarlar. Geziyi Ural Teknik Üniversitesi mezunu Igor Alekseieviç Dyatlov yönetiyordu. Eski bir arkadaşının söylemlerine göre Igor, asla arkadaşlarını darda bırakmayan, birlikte her zorluğu göğüsleyebilecek,zeki,esprili biriydi fakat ekip başı olduğu zaman karakter kırılması yaşıyordu, sert ve acımasız davranıyordu.Yolculuk Vizhay'dan başlayacaktı. Genç gezginler kuzey bölgesi yolunca devam edecek olan 300 km lik bu seyahati 16 günde tamamlayacaklarını tahmin ediyorlardı. Güzergah hiçte kolay değildi. Ekip üyelerinin tamamı daha önce de zorlu tecrübelere katılmış olan çetin dağcılardır. Ekibin önemli üyelerinden olan Yuri Yefimoviç Yudin, henüz yolculuğun ilk aşamasında rahatsızlanır ve geride bırakılır. Böylece 10 kişi yola çıkan ekipten; 2'si kadın, 7'si erkek olmak üzere; toplam 9 kişi kalır. Bu tuhaf tesadüf ileride Yuri için aslında bir şans olmuştur çünkü yolculuğa devam eden dokuz Rus dağcı, son olarak 27 Ocak günü görülmüşlerdir. Yuri'nin yıllarca öğrenmek istediği tek şey arkadaşlarının ölümüne sebep olan nedendi. Gezi planına göre grup Vizhai kasabasına geri döndükten sonra grup lideri Dyatlov , hemen bağlı oldukları spor kulübüne telgraf çekecekti. Fakat söylediği tarihte telgraf çekilemedi ve herkes bu durumdan şüphelenmeye başladı. Dağcılara ait kameralar ve günlükler daha sonra kamp alanında bulunur.. Nitekim kampı; kar fırtınasından daha iyi korunabilecekleri orman yerine, oldukça açık ve korunaksız bir araziye kurmaları, böylesine tecrübeli bir ekibin yapacağı türde bir hata değildir.

Çünkü nükleer patlamanın ardından oluşan sonik dalgada bu kırıkların oluşması normaldir. Fakat sadece iki cesette bulunan bu kırıklar olayı aydınlatmaya yetmemiştir. Bir başka ilginç iddia ise, kar adam olarak adlandırılan Yeti'lerdir. Fakat araştırma ekibi aylar süren çalışmaların ardından olay yerinde dağcılardan başka hiçbir insan türü canlının ayak izlerine rastlamamışlardır. Uzaylıların varlığı ve radyasyonun varlığı kafaları kurcalamıştır fakat o yetenekli ve profesyonel dağcıların gecenin karanlığında çadırdan kaçmalarının daha mantıklı bir sebebi aranmıştırİlerleyen günlerde gruptan haber alınamadığından herkesi bir merak bir korku sarmıştır. Gruptan haber alınamaması sonucu gönüllüler ile başlatılan arama çalışmalarına polisler ve ordu birlikleri de dahil olur. 26 Şubat'ta bir kurtarma ekibi terk edilmiş ve parçalanarak kullanılamaz hale gelmiş çadırı bulur. Çadırı bulan Mikhail Sharavin; çadırın parçalandığını ve karla kaplı olduğunu, fakat grubun eşyalarını ve ayakkabılarını burada bıraktığını belirtir.
-30 derece havada 9 kişinin ayakkabısız yalınayak çadırı terk etmelerine ne sebebiyet vermişti? Daha sonra ormana doğru giden iki ayak izi bulunur fakat bu ayak izleri orada kesilmiştir. Araştırma derinleştikçe araştırmacılarının ve bölge sakinlerinin kanını donduracak detaylar gün yüzüne çıkıyordu. Gruplar halindeki gençlerin cansız bedenlerine ulaşıldı.
Kamptan 500 metre ileride sedir ağacının dibinde dağcılardan Yuri Krivonişenko ve Yuri Doroşenko'nun cansız bedenlerine ulaştılar. İkili sedir ağacının dallarını toplayarak ateş yakmış ve ısınmaya çalışmışlardı. Dağcıların üzerlerindeki elbiseler alınmıştı. Daha sonra anlaşıldı ki sağ kalan dağcılar arkadaşlarına ulaştıklarında ölmüş olduklarını görerek onların giysilerini giymişlerdi. Araştırmacılar, sedir ağacı ile kamp arasında üç cesede daha ulaştılar.
Olayın yaşanmasının ardından üç dağcının kampa dönmek için yolda ayrı ayrı hayatlarını kaybettikleri anlaşıldı. Talihsiz bu üç dağcı ekibin lideri Igor Dyatlov, Zina Kolmogorava ve Rüstem Slobodin'di. Diğer dört gencin cesetlerine ulaşmak ise iki aydan daha uzun sürdü. 4 Mayısta sedir ağacından 75 metre uzaklıkta dört dağcının daha cesetleri bulundu.
Bu keşifle birlikte dağcıların, arkadaşları öldükten sonra elbiselerini giydikleri kanıtlanmıştı çünkü bulunduklarında Zolotaryov, Dubinnia'nın kürklü montunu ve şapkasını, Dubinina ise ayağına Krovinişenko'nun yün pantolonunu giymişti. Bir şeyden kaçar vaziyette bulunan gençlerin vücutların da yüksek miktarda radyasyon tespit edildi. Peki bu radyasyon nerden kaynaklanmıştı? Bazılarının iç organları ciddi bir biçimde yaralanmış ve kemikleri acımasızca kırılmıştı. Fakat ilginçtir ki bu kişilerin vücutlarının dışında ne bir çizik nede bir kesik bulunmaktaydı.
Olayı iyicene esrarengiz yapanda bu önermelerdi. Bazı gençlerin vücutları ise vahşice deşilerek parçalanmış,dil, göz gibi organları çıkartılmıştı. Dere yatağında suyun içinde bulunan dört cesedin giysileri üzerinde mor renkte lekeler görülür. Araştırmacılar bunların minerallerden kaynaklandığını belirtirler. Ekipte; Igor Dyatlov'un ki dahil olmak üzere, Yuri Krivonişenko, Rüstem Slobodin, Semyon Zolotarev'a ait 3 kamera daha olduğu biliniyor. Fakat Dyatlov'un kamerası dışındakilere, ne olduğu halen açıklanmıyor. Rus dağcılar acaba bir nükleer denemenin ortasında mı kalmışlardır? İster istemez çoğu kişinin aklına paranormal bir durum gelmiştir. Mansilerin o dağa "Ölüm Dağı" demelerinin bir sebebi olmalıdır. Dağcıların öldüğü gece gökyüzündeki tuhaf görüntüler ve dağdan gelen çığlıklar şüpheleri daha da arttırmıştır. Hepsi şüphe olarak kalmaktan daha ileri gidemedi. Olayın şaşırtıcı başka bir detayı ise, Rüstem Slobodin'in donma anındaki şekli olmuştur. Slobodin'in yanağı ve dudağı şişmiş ve darp edildiği anlaşılmıştır.

DYATLOV

Ayrıca Slobodin'in midesini tutarak sırtını dönmesi de darbe almaya devam ettiğini ve boğuşma izleri olduğunun düşüncesini ortaya koymuştur. Akıllara gelen ilk soru şu olmuştur, "Rüstem Slobodin'in, o gece arkadaşı öldükten sonra kiminle boğuşmuş olabilir? Olay yerinde dört kamera bulunmuş ve olay yerinden kaçan dokuz dağcıdan sadece Semyan Zolotarev kamerasını yanına almıştır. Ne gariptir ki bu kamera kayıtları kimseyle paylaşılmamıştır. Ayrıca, grubun genel bir günlüğü olduğu gibi, Yuri Doroşenko da özel bir günlüğü tutmuştur. Fakat incelemelerde bunlara da ulaşılamamıştır. Olayla ilgili en önemli bilgi kaynağı ekipten ayrılan Yuri Yudin'dir. Yuri Yudin, arkadaşlarının ne kadar cesur olduklarını ve donarak ölecek kadar sıradan dağcılar olmadıklarını üstüne basa basa ifade etmiştir. Olayın üzerinden yıllar geçmesine rağmen hala bir sonuca ulaşılamamıştır. Olayı soruşturan Lev İvanov raporunda ölüm nedeni olarak " karşı konulamaz bilinmeyen bir güç" demekle yetinmiştir. Bizde bu olay için Lev'in dediklerini tekrar etmekten ileri gidemeyiz. Ural dağlarında gizli bir güç tarafından öldürülen 9 genç .. Çözülemeyen sırlar...

DİLARA SARSILMAZ

Kaynakça: https://tr.wikipedia.org/wiki/Dyatlov_Ge%C3%A7idi_Vakas%C4%B1

http://onedio.com/haber/9-rus-dagciyi-uzaylilar-mi-oldurdu--415320

https://www.youtube.com/watch?v=f_Sm-OMc4L4

LEICESTER MASALI

Eğer sıkı bir futbol takipçisi değilseniz Leicester City'nin ismini ilk kez bu sezon duyuyorsunuzdur. Şuanda bütün Dünya'nın desteklediği bu takımı, bu efsanevi hikâyeyi bir de bizden dinleyin.

Leicester şehri ülkesinde ne Manchester gibi sanayi devi, ne Liverpool gibi ülke ekonomisinin belkemiği bir liman ne de Londra gibi dünya başkenti. Leicester'ın tek özelliği; Britanya'nın en eski şehirlerinden biri olması. İsmini dünyaya duyurması kuruluşundan yaklaşık iki bin sene sonra herkesin ''Peri Masalı'' olarak adlandırdığı bir futbol takımı başarısı ile oldu.

Bundan tam bir sene önce lig düşme adaylarının başında gösterilen Leicester şu günlerde ise şampiyonluğun en büyük adayı ve yalnızca 4 maç uzağında. Hikâyeyi dramatik yapan birçok nokta var; takımın lig düşmekten mucizevi bir şekilde kurtulması ile başlıyor hikâye, takım ligde tutunmanın başarısını kutlarken herkes takımı iyi tanıyan ve ligde tutan teknik direktör Nigel Pearson'un ayrılması ile adeta şok oluyordu. Artık taraftarlar yeni sezon başlamadan sezon sonunda lig düşeceklerine kesin gözle bakıyorlardı. Üstelik tüm dünyanın ''başarısızlık uzmanı'' olarak gösterilen teknik direktör Claudio Ranieri'nin de takımın başına getirilmesi bu ihtimallerine pozitif bir faktör daha katıyordu. Ranieri ayağının tozu ile kolları sıvayıp çalışmalarına başlamıştı bile. O bu yorumları duymamazlıktan geliyor ve takımının sistemini, düzenini belirleyecek hamleler yapıyordu. Ve işte masal başlıyordu. Öncelikle şuan gol kralı konumunda olan Vardy'ye ilk on birde oynamanın garantisini veriyordu. Vardy ise filmlerde bile görülmeyecek bir şekilde başarı hikâyesini yazıyordu. Çünkü Vardy sadece 5 sezon öncesinde hem bir fabrika işçisi hem de yarı-profesyonel futbolcuydu. Şuanda ise dünyanın en gözde futbol liginin gol kralı. O'nun bu ''Peri Masalı'' karakterlerinden en başında gelmesini sağlayan ise fabrika işçiliğinden başlayıp İngiltere milli takımına uzanan hikâyesiydi.

Masalımızın karakterlerinden diğeri ise Riyad Mahrez'di. Yalnızca iki sezon önce Fransa 2.liginde sıradan bir futbolcu iken kimse onu izlerken böylesine bir hikâyenin başkahramanlarından biri olabileceğini düşünmüyordu, Leicester City gözlemci ekibi hariç. Mahrez'in adı şu sıralar Barcelona ile anılıyor.

Diğer kahramanımız ise bu iki futbolcu kadar öne çıkmayan ancak orta sahanın tüm yükünü çeken, kaybedilen her topu metrelerce kovalayan sanki bir futbolcu değil de atlet gibi performansa sahip N'Golo Kante. Fransa liginde top koştururken her Fransa ligi futbolcusu gibi görülen bu ismin keşfi ise yine bir izleme ekibi başarısıydı. Bu ''Peri Masalı'' için kahraman aramaya devam edersek önümüze birçok şey çıkacaktır; yönetim, izleme ekibi, antrenman hocaları vs. Ancak takımın şuan ki konumda olmasının en büyük sebebi ise takım olmayı başarabilmektir. Her futbolcunun bulundukları takımda 'istenmeyen adam' olup Leicester'ın yolunu tutmuş olması da onların ortak hikâyesiydi. Ancak onlar bir arada olup gerçek bir takım olmayı başardılar. Herkes üzerine düşen görevi eksiksiz ve kusursuz olarak yerine getirdi. Ortaya çıkan sonuç ise bize bir kez daha gösterdi ki ne Arap petrol zengini kulüp sahibi ne yüksek egolu yıldız futbolcular ne de geçmişi başarılarla dolu efsanevi bir teknik direktör futbolda başarılı bir takım olmak için bunlardan hiç birine sahip olmak gerekmez. Gereken tek şey takım olmayı başarabilmek ve sahaya adımını attığınız anda özgürce kendinizi bu oyunun keyfine bırakmaktır.

Bu anlatılan bir futbol hikâyesi olarak görülse de aslında bir hayat hikâyesi, bir başarı hikâyesidir. Ne iş yaparsak yapalım başarılı olmak 'genellikle' tek seferde olmayacaktır ve hiçbir başarısızlık ise sonsuza kadar sürmeyecektir. Her şeyi bir köşeye bırakın ve yaptığınız işten keyif alamaya bakıp sıkı çalışın kim bilir belki siz de kendi ''Peri Masalı''nızı yazarsınız.

Velid CELİLİ

DOKTORDAN

15 nisan 1922: Kanadalı bilim adamları Frederick G. Banting ve Charles H. Best şeker hastalığına karşı kullanılan insülini buldu

İnsülin sindirim sistemimize ait olan pankreas bezinden salgılanır. Bu hormonun yetersiz salgılanması sonucu şeker hastalığı (diyabet) gelişir. Ülkemizde de sıklıkla görülen şeker hastalığı sağlığımız açısından ciddi bir tehdittir. Şeker hastalığında sıklıkla çok su içmek, sık idrara çıkmak ve sık acıkmak gibi tipik belirtiler görülür ayrıca bu hastalarda halsizlik, bulanık görme, açıklanamayan kilo kaybı, sıklıkla tekrarlanan iltihabi hastalıklar, uzun dönemde vücudun sinir yapısının zarar görmesi ile ayaklarda ağrı, yanma, his kaybı görülebilir. Yeni doğan ve çocukluk döneminde genetik geçişli şeker hastalıkları (tip 1 diyabet) görülebileceği gibi sıklıkla da erişkin dönemde özellikle 40 yaş sonrası şeker hastalıkları (tip 2 diyabet) görülür.

Çok şişman, bel çevresi kalın, 40 yaşından sonraki kişiler ve özellikle 1. derece yakın akrabalarında (anne, baba, kardeş) diyabet bulunanlarda hastalık riski biraz daha fazladır. Bu hastalarda kan şekeri yüksek seyrediyorsa ilaç tedavisi gerekebilir özellikle ağızdan alınan haplar ve insülin iğneleri tedavide kullanılır. Bu şekilde dışarıdan yapılan müdahale ile kan şekeri normal seviyesine getirilebilir.

Ancak şeker hastalığına yakalanmamak için en önemli tedbirlerden birisi insanların eğitimidir. Bunun için hastalık hakkında bilinçlenme çok önemlidir. Sağlıklı beslenmenin öğrenilmesi, karbonhidrat alımının azaltılması, faydalı yağların (zeytinyağı vb.) tüketilmesi, posalı gıdalar (meyve, sebze) tüketilmesi, gazlı içecekler yerine su içilmesi fazla kiloların verilmesi, düzenli egzersiz yapılması, stresli bir yaşamdan uzak durulması, sigara içilmemesi, düzenli uyku, alkol alınmaması, gibi alışkanlıklar hastalığın önlenmesi açısından önemlidir.

Tüm bunlara rağmen yine de en az 6 ayda bir doktor kontrolünde bulunulması tedbir açısından çok önemlidir.

DİRİLİŞ BÜLTENİ

Diriliş ve Medeniyet Topluluğu olarak, öğrenci kardeşlerimiz ile dönemsel olarak yayınlanmak istediğimiz bir bültenin ilk sayısı ile başlamaktayız.Amacımız hem güncel konuları yazmak hem de fikirlerimizi dile getirmek.
Bültenimizde;mümkün olduğunca fazla alana,değişik koularda özgün yazılarla
Bismillah diyoruz

İÇİNDEKİLER

Tek Düşman Görünmez Ordular
Ahmet Malik CANSUNAR

Kadına Şiddet
Büşra ÇAPAR

Dua
Ayşenur YENİDİNÇ

Uralda Sonsuzluğa Açılan Geçit
Dilara SARSILMAZ

Liecester Masalı
Velid CELİLİ

Şeker Hastalığından Korunma
Doktordan

KÜNYE

Yayın Koordinatörleri
Büşra ÇAPAR/Ahmet Malik CANSUNAR

Görsel Yönetmen
Şeyma KARAKIŞ